

'Een onnozel lapje grond aan de Kaspische Zee'

De Tijd - 31 Aug. 2016
Pagina 13

Een kunstenaar praat over nieuw werk dat onderweg is. Op 20 september gaat de theatersolo '(Not) My Paradise' van actrice Sachli Gholamalizad in première in de KVS in Brussel.

'De mensen kunnen me dit najaar weer op televisie zien in 'De bunker' en 'Loslopend wild', maar de komende maanden worden grotendeels in beslag genomen door mijn tweede solovoorstelling '(Not) My Paradise'. Het wordt een logisch en noodzakelijk vervolg op 'A Reason to Talk'. Daarin legde ik de moeilijke relatie met mijn moeder bloot. Ik was vijf toen ik met mijn broer en mijn moeder van Iran naar België vluchtte. Ze is een erg gesloten vrouw, en tijdens mijn jeugd kreeg ik nooit een antwoord op de levensvragen waarmee ik worstelde. Zoals de vraag: wáárom zijn we weggegaan? We hadden het helemaal niet slecht ginder. Haar zwijgzaamheid was voor mij erg frustrerend. In 'A Reason to Talk' (dat in binnen- en buitenland prijzen won, red.) confronteerde ik haar op een redelijk harde manier met mijn boosheid.'

'(Not) My Paradise' is opnieuw een zoektocht naar het begrijpen van mijn 'dubbele' identiteit. Het stuk draait rond een lapje grond aan de Kaspische Zee waarover mijn ooms en tantes aan moederskant al bijna dertig jaar in de clinch liggen. Het is een kant van de familie met wie ik lang niets te maken wilde hebben. Mijn grootvader was een erg autoritaire man, de broers en zussen van mijn moeder praten niet meer tegen elkaar. Ik wil eindelijk die familieruzie begrijpen. Want hoe je het ook draait of keert: ze gaat ook over mij. Die mensen zijn mijn vlees en bloed. Ik ben in Iran familieleden gaan interviewen, en mensen die geregeld in de nachtclub van mijn grootvader in Teheran kwamen. Uit die gesprekken heb ik veel geleerd, bijvoorbeeld (lacht) dat ik karaktertrekken van mijn vreselijke grootvader heb.'

'Maar het gaat natuurlijk over veel meer. Hoe realistisch is het om in deze open, globale wereld halsstarrig vast te houden aan een stuk grond? Dat onnozel lapke staat voor mij ook symbool voor iets waar we willens nillens allemaal, of we nu in het Westen of het Oosten wonen, bang voor zijn: het moeten opgeven van tradities, van een gedeeld verleden. Want daarover gaan de meeste erfeniskwesties, natuurlijk, waar ook ter wereld, in België of in Iran. In een tijdperk waarin de angst voor elkaar de verhouding tussen het Westen en het Oosten zwaar op de proef stelt, probeer ik dus eigenlijk te zeggen: 'Kijk eens, zoveel verschillen we niet van elkaar.' Uiteindelijk worstelen we allemaal met dezelfde dingen. Ik kan maar hopen dat die boodschap overkomt.'

'Na de première gaan we de boer op. Voorlopig is het een kleine tournee, maar ik reken op meer speelgelegenheid - in de culturele centra en wie weet opnieuw in het buitenland. Ik heb niet zo veel bloed, zweet en tranen gestoken in een stuk dat maar zes keer wordt gespeeld.'

* Dit was de laatste aflevering.

THOMAS PEETERS

Copyright © 2017 Mediafin. Alle rechten voorbehouden